

[Krag.]

vi har dog virkelig udrettet meget. Men maa jeg ikke sige til den højtærede Statsminister, at de offentlige Arbejders Budgetter, som foreligger for den høje Rigsdag, dels i den for indeværende Aar gældende Finanslov, dels budgetteret paa det Finanslovsforslag, vi for Tiden har til Behandling, tyder jo aldeles ikke paa en ekstra kraftig Indsats med Hensyn til Igangsættelsen af offentlige Arbejder — aldeles ikke. Og naar den højtærede Minister saa siger, at saadanne Arbejder kan sættes i Gang, naar Situationen kræver det, da spørger jeg den højtærede Minister: Hvornaar er det Tidspunkt, da Situationen kræver det? Hvis det ikke er inde, naar 75 000 gaar arbejdsløse her i Landet, hvoraf 20 000 efter den højtærede Ministers Oplysning er uden Hjælp, saa ved jeg ikke, hvornaar Tidspunktet er der.

Men jeg spørger den højtærede Minister: hvorfra vil han skaffe Midler til Igangsættelse af disse offentlige Arbejder? Thi hvis den højtærede Minister tror, at det er muligt at skære en bredere Rem af Skatteborgernes Ryg end den, der allerede skæres, saa kan jeg forsikre den højtærede Minister om, at saa tager han fejl. Og derfor er der i Virkeligheden heller ikke Vej frem til Opgavens Løsning — ja, til dette jo aldeles ikke, men ogsaa kun i ringe Grad til dens Mildnelse gennem saadanne Arbejder; og end mindre løser man jo selve Problemet ad den Vej. Det har den højtærede Minister Gang paa Gang som Oppositionsfører paastaet — og med Rette — fra dette Sted, saa denne Opfattelse burde han ogsaa for nærværende gøre til sin.

Saa siger den højtærede Minister, at Regeringen *agter* at træde i Forbindelse med Kommunerne. Jeg spurgte den højtærede Minister i Gaar, om dette ikke allerede var sket. (*Statsministeren* [Stauning]: Det har jeg svaret paa!). Ja, den højtærede Statsminister tror, at bare han leverer os en lang Svada, indeholdende en Række Beskyldninger overfor Modstanderne og en Række Kontraspørgsmaal og intet andet, saa er der svaret. (*Trier*: Der blev svaret direkte paa Spørgsmaalet!). Nej, ærede Medlem, der blev ikke svaret direkte; der blev sagt, at Københavns Kommune sætter de og de Arbejder i Gang; „vi“ har forhandlet med Københavns Kommune, og det er en stor Kommune.

Det er rigtigt, men den tæller dog kun en Femtedel af Landets Indbyggertal, og

jeg skulde mene, at ganske anderledes omfattende Arbejder ligger for ud over det hele Land; Masser af dem er der gjort Rede for allerede i Vinteren 1927—28 i Ministeriet; det er det, jeg har oplyst. Og der er paa min Opfordring i sin Tid tilvejebragt foreløbige Planer for en Række store Arbejders Udførelse, først og fremmest Jordarbejder, som man blot ikke kunde skride til i den Vinter, fordi de ikke var teknisk forberedte.

Derfor er det, jeg spørger: Har man truffet Foranstaltninger i saa Henseende? Kan saadanne Arbejder øjeblikkeligt sættes i Gang? I saa Fald kan man naturligvis ad den Vej hjælpe nogle faa; men enhver, der hjælpes, føler Trykket lettet, og det er jo værd at forsøge, om man kan gøre det. Men jeg føjer til, at har man ikke gjort det nu, da vi er over Midten af Januar Maaned, saa kan man saamænd spare sig Ulejligheden for denne Vinters Vedkommende; men saa har man ogsaa gjort sig skyldig i en Forsømmelse, der raaber til Himmelen, en Forsømmelse, som det forekommer mig at den arbejdende Befolkning ud over vort Land bør blive klar over og gøres opmærksom paa.

Den højtærede Minister fandt saa paa et andet Punkt ogsaa Anledning til at rette mig, idet han sagde, at jeg havde udtalt, at der fandt en stor Vareimport Sted her til Landet i 1921—1922; men, sagde den højtærede Minister, det var slet ikke paa det Tidspunkt, det var i 1919.

Den højtærede Minister tager ganske fejl. Det, jeg i Gaar talte om, var, at de Varemængder, som var ophobet i Frihavnen paa Frilager med det Formaal at forsyne de økonomisk og politisk sammenbrudte Østersølande med Varer her fra København, i 1921—22 kastedes ind over det danske Marked; det er det, jeg har sagt, og det er rigtigt.

Jeg ved lige saa vel som den højtærede Statsminister, at Hovedimporten af disse Varer fandt Sted i 1919, og at den daværende radikale Regering blev opmærksom paa dette Forhold, om jeg saa maa sige, da Klokkeren slog 11, da Finansaaret var ved at udløbe; og hen paa Vinteren fremkom den med et Forslag, som faktisk kun var en Narresut, fordi selve Regeringens Ordfører her i Tinget modtog det paa en saadan Maade, at det var ganske aabenlyst, hvad Formaalet med dette Forslag var, saa den Dæksmand er for gennemskuelig, den kan ikke anvendes, og den Rettelse, som den højtærede Minister her mente det nødvendigt